

[Maisted]

et enormt højt renteniveau, og med den finanspolitik, der er ført, de kæmpeunderskud på de offentlige budgetter og en deraf følgende udpumpning af statsobligationer for at opsuge nogle af pengene, så er vi i dag oppe på over 16 pct. for den korte rente, dvs. de penge, industrien bl. a. skal arbejde med. Bankerne er nødt til at sætte renten lidt højere end den, folk kan få for indenlandske statslån. Alt sammen betyder, at omkostningerne stiger, at vore varer bliver dyrere, og at vi får en større arbejdsløshed. Vi har simpelt hen ikke råd til ikke at forkæle de mennesker, der i dag ved hjælp af produktionsapparatet og deres arbejdsindsats er forudsætningen for, at vi kan finansiere det danske samfund.

Man taler om en vekselvirkning. Det er noget selvfølgelig, men denne vekselvirkning burde baseres på den produktudvikling og den produktivitet, vi har i dansk erhvervsliv, og ikke omvendt, at man øger de offentlige ydelser og så håber på ad åre at kunne få det finansieret over industrien og det øvrige erhvervsliv.

Man taler så meget om de fordele, man har givet dansk erhvervsliv i form af afskrivninger, f. eks. på maskiner. Lad os dog bare slå fast, at det er ikke af hensyn til dansk erhvervsliv og dansk industri, man giver disse afskrivningsregler, det er i håb om, at de vil etablere nogle flere arbejdspladser, som er så nødvendige for samfundet, det er i håb om, at vi får en stigende eksport og vil være i stand til at konkurrere med importen for på den måde af få balance i vores udgifter.

Vi er altså nået op på et meget højt omkostningsniveau. Derudover har det sidste forlig, man lavede for to år siden, hvor man greb ind i arbejdsmarkedets parters forhandlinger, og hvor man fastfros dyrtidsportionerne, jo gjort, at vi har fået en tikkende bombe. I 1979 vil disse midler pludselig skulle indberegnes i lønningerne, og det vil sige, at man pludselig får en omkostningsekspllosion. På det grundlag vil jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tilsikrer dansk industri, at de indefrosne dyrtidsportioner (lov nr. 230 af 2. juni 1977) ikke mod erhvervets ønske kommer til at forhøje omkostningsniveauet fra marts 1979, og

at de i anledning af ordningen til ATP indbetalte midler ikke mod erhvervets ønske vil blive tilladt placeret på anden måde end efter de almindelige investeringsretningslinjer, som gælder for pensionskasser.

Tinget fortsætter derefter behandlingen af forespørgslen.«

Hvad der også er vigtigt, når man taler om dansk industri, er befolkningens holdning. Og her står det ærlig talt noget skralt til. Det er lykkedes at så mistanke til dansk industri og dansk erhvervsliv og sætte spørgsmålstegn ved, om det er samfundsnyttigt. Man har næsten på fornemmelsen, at det er noget ganske skadeligt. Det er sådan noget, man måske må tolerere, men helst ser fjernet i det danske samfund.

Desværre giver det sig særlig udtryk i dansk tv og radio, som ikke undlader at benytte en hvilken som helst chance for at nedgøre dansk industri og dansk erhvervsliv. Så sent som forleden dag overværede jeg en radioudsendelse, hvor reporteren besøgte en stor industrivirksomhed i Vestsjælland, der var ved at lukke. Reporteren spurgte først driftslederen, hvad årsagerne kunne være til, at virksomheden lukkede. Blandt mange grunde udtalte driftslederen, at der var et gennemtræk i virksomheden, og at man derfor havde meget store udgifter til at skole nye folk og til at uddanne disse nye folk. Det hang efter hans mening bl. a. sammen med de høje arbejdsløshedsunderstøttelser. Men han gav utrykkelig udtryk for, at dette var blot én af grundene. I en efterfølgende del af denne udsendelse bestilte reporteren, journalisten fra Danmarks radio, ikke andet end at gå rundt og spørge medarbejderne på virksomheden, om det var deres skyld, at virksomheden skulle lukke, eller om det skyldtes for høje arbejdsløshedsunderstøttelser. Man koncentrerede sig altså om dette ene punkt af de mange, der var nævnt som årsag til, at denne virksomhed måtte stoppe. Det er beklageligt, at man fører en sådan argumentation og fortsat – med regeringens støtte, åbenbart – tolererer, at det sker i et monopol som Danmarks radio. Der er ikke noget at sige til, at de samme partier meget nødtigt ser, at der kommer en fri radio og tv, der kunne tilkendegive andre synspunkter, man måtte have i det danske samfund.